

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಗಟುಗಳು

ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯ್ಯ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಮತದ
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಹಂಪ್ತಪ್ರತಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ ಕ.ವಿ.ವಿ ಹಂಪಿ.
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ-583276

ಮದ್ಯಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದೆ. ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದ್ಯರೆನಿಸಿಕೊಂಡ ನರಹರಿತಿರ್ಥರಾಗಲಿ, ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಹಿತನುಡಿಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಅಂಕುಡೊಂಕುಗಳನ್ನು ಪುರಿತು ಹಾಡುಕಟ್ಟ ಹಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಮಂಬಂದ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಅನೇಕ ಮಹಾ ದಾಸಾರ್ಥರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ವಾದಿರಾಜ, ಮರಂದರಾದಾಸ, ಕನಕದಾಸ, ಜಗನ್ನಾಧರಾದಾಸ, ಗೋಪಾಲದಾಸರು ಮುಂತಾದವರು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೇರಳನೆ, ಉಗಾಭೋಗ, ಸುಳಾದಿ, ಕಾವ್ಯ, ಮುಂಡಿಗೆ ಹಿಂಗೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸಾರ್ಥರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ದಾಸೋಹ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದಕೂಡಲೇ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇರಳನೆ, ಉಗಾಭೋಗ, ಸುಳಾದಿ, ಮುಂಡಿಗೆಗಳು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಏರಿ ನಮ್ಮ ದಾಸಾರ್ಥರು ಶ್ರೀಪದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸಂವಾದದರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹ ಮುಂಡಿಗೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತ್ಯರಸವನ್ನು ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನಕದಾಸರು, ಮರಂದರಾದಾಸರು ಅಗಸ್ತ್ಯಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ಮುಂಡಿಗೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ರಚಿಸಿದರೆ, ಮರಂದರಾದಾಸರು ಸಂವಾದದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಂತಹ ಇಂತಹ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತ್ತರಂದರ ದಾಸಾರ್ಥರು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಣಿಸದ ರಸವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರಸತುಂಬಿದ ಸುವರ್ಣ ಪೂತ್ರೆಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ದೊರೆತಪ್ಪ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ವಜರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಇಂದು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಕನಕದಾಸರು ಒಗಟಿನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುಂಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮರಂದರಾದಾಸರು ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಸಂವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂಗೆ ಒಗಟಿನ ರೂಪದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಕನಕದಾಸರು, ಮರಂದರಾದಾಸರು ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನವೆಂಕಟದಾಸರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ಮತ್ತು ಮರಂದರಾದಾಸರ ಈ ರೀತಿಯ ರೂಪಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಫನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ.

ಒಗಟುಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ರೂಪಕ ಮೂಲದ್ವಾಗಿವೆ. ಒಗಟುಗಳ ಅರ್ಥವು ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮೈಟಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿರುವಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅರ್ಥಸಿದಾಗ ಅದರ ರಚನೆಯ ವ್ಯೇಶಿಷ್ಟತೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಲಸಿನಹಣ್ಣು ನೋಡಲು ಹೊರಗಡೆ ಒರಟಾಗಿ, ಮುಳ್ಳ-ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅದರ ಶೋಳಿಗಳನ್ನು ಸವಿದಾಗ ಸಿಗುವ ಸಿಹಿಯಂತೆ; ಒಗಟುಗಳು ಬಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿರು ಅದರ ಒಳಾರ್ಥ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ಅದರ ವ್ಯೇಶಿಷ್ಟವೇನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ದಾಸಾರ್ಥರು ಇನ್ನೂ ಬೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪಕಗಳಿಂತೆ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಂದು ಸಹ ಒಗಟುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸಾಫನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

“ಅಂಬರದೊಳಗಾಡುವ ಪಣ್ಣ ತಾನಲ್ಲ
ಕೊಂಬು ಬಾಲಗಳಂಟು ಮೃಗಜಾತಿಯಲ್ಲ
ಸಂಭ್ರಮದ ಬಿಲ್ಲುಂಟು ಎಸೆವಾತನಲ್ಲ
ಇದ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಜಾಣಿಗೆ ಅರಿದಲ್ಲ
ಗರಿಯಂಟು ನೋಡಿದರೆ ಪಣ್ಣಿಕುಲ ತಾನಲ್ಲ
ಧರೆಯ ಬೆನ್ನಲ್ಲ ಶಿರವ ಮಡಿಕೊಂಡಿಹುದು
ಬರಿಗಾಲ ಭಾರದಲಿ ನಡೆಯಲೊಲ್ಲದು ಮುಂದೆ
ಎರಡು ಮೈ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದು”

ಇಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕನಕದಾಸರು ಇಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬರಹಗಳನ್ನು ಮುಂಡಿಗೆಗಳಿಂದ ಕರೆದರೆ, ಮರಂದರಾದಾಸರು ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೃಷ್ಣ-ರುಕ್ಷಿಣಿಯರ ಸಂವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದು ಗಮನ ಸೇಳಿದರು. ಕನಕದಾಸರು ಒಗಟಿನ್ನು ಗೂಡಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಸಲು ಜಾಣಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಮರಂದರಾದಾಸರು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಒಗಟು ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣ-ರುಕ್ಷಿಣಿಯರ ಸಂವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಜನಮನ್ವಾಳಿಗಳಿಂದ ದೊರೆತಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಒಗಟುಗಳು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರುಕ್ಷಿಣಿಯರ ಅಂತಹ ಅಪರೂಪದ ರಚನೆಗಳ ಶ್ರೀಪದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆತಿವೆ. ಇವುಗಳು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಹಾಕಿದ ಒಗಟುಗಳು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರುಕ್ಷಿಣಿಯರ

ಒಗಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ರುಕ್ಖಿಣಿಗೆ ಒಗಟುಗಳ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ರುಕ್ಖಿಣಿಯು ಅಪ್ಪೇ ಬುದ್ದಿಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅಧ್ಯೋಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಂದರದಾಸರು ತಮ್ಮ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

“ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ: ಹೊರಗೆ ಹ್ಯಾಯ ಕೋಟಿ ಒಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕೋಟಿ

ತಿಳಿನೀರು ಒಳಗೆ ಬಿಳಿಮೊಟ್ಟೆ | ಬಿಳಿಮೊಟ್ಟೆ ರುಕ್ಖಿಣಿ

ಕೆಳದಿ ಇದು ಒಗಟ ತಿಳಿಯೆಂದ

ರುಕ್ಖಿಣಿ: ಅಟ್ಟಂಬೋ ಅಡವಿಯಲಿ ನೆಟ್ಟಿನಾಮರ ಹುಟ್ಟಿ

ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಫಲನೀವ | ಫಲನೀವ ತೆಗಿನ

ಕಾಯಿ ಮತ್ತೇನು ಅರಸರೇ”^{೨೨}

ಶ್ರೀಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಮರಂದರದಾಸರು ರಚಿಸಿದ್ದ ಇವರ ರಚನೆಗಳು ಕನಕದಾಸರ ಮುಂಡಿಗೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಮರಂದರದಾಸರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂಲಕ ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕಿ, ರುಕ್ಖಿಣಿಯ ಮೂಲಕ ಆ ಸವಾಲಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುವ ಈ ರಚನೆ ಅದ್ವಿತೀಯನಿಂದು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಮೇಲೆನ ಒಗಟನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಒಂದು ತೆಗಿನ ಕಾಯಿಯ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಅದರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಗಟು ರಚಿಸಿರುವ ಮರಂದರದಾಸರ ರಚನೆ ಅದ್ವಿತೀಯಾಗಿದೆ.

“ಕೃಷ್ಣ : ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಾಗಿ ನಿಡಿದಾದ ಮೋಗವಾಗಿ

ದಾಳಿಂಬ ಚುಂಗು ತಲೆಯಲ್ಲಿ | ತಲೆಯಲ್ಲಿ ರುಕ್ಖಿಣಿ

ಮಡದಿ ಇದು ಒಗಟ ತಿಳಿಯೆಂದ

ರುಕ್ಖಿಣಿ : ಎರಡು ಕಾಲೂ ಅಹುದು ನಿಡಿದು ಮೋಗವು ಅಹುದು

ಬೆಳ್ಗಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮರದಲ್ಲಿ | ಮರದಲ್ಲಿ ಕೂಗುವ

ಕೋಳಿ ಮತ್ತೇನು ಅರಸರೇ”^{೨೩}

ಈ ಮೇಲೆನ ಒಗಟನಲ್ಲಿ ಮರಂದರದಾಸರು ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುವಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನುತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಗಟನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಳಿಯ ದೇಹದ ಆಕಾರ, ಗುಣ, ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದು ಏನು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸರಿಮೊಂದುವಂತೆ ಅಪ್ಪೇ ಪ್ರಬೀರವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ರುಕ್ಖಿಣಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಿರುವುದು ಮರಂದರದಾಸರ ಮನೋಜ್ಞಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಸಂವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರೆಂದರೆ ಮರಂದರದಾಸರು. ಹೀಗೆ ಮರಂದರದಾಸರು ಸಂವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮುಂಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ದಾಸಾರ್ಥಕರು ಏಕೆ ರಚಿಸಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ವಿದ್ವಾನುಸರುಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಬೆಡಗಿನ ವಚನಗಳಂತೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಗೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮುಂಡಿಗೆಗಳು ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಡಗಿನ ವಚನಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ದಾಸಾರ್ಥಕರು ಗೂಢಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಇಂತಹ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಸಂವಾದಿಯಾಗುಳ್ಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಏಕೆ ರಚಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಬುಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಮಾಡುವರಾವು ಅವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.^{೨೪}

1. ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಇರಬೇಕು.
2. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.
3. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಬುದ್ದಿ ಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಗುಹ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು.
4. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆಂತರಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿರಬಹುದು.
5. ಆತ್ಮಾನಭವ ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರಬಹುದು.
6. ಪಂಡಿತರನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿದ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಗೆಗಳಿಂದಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವರು ಕನಕದಾಸರು. ಮರಂದರದಾಸರು ಒಗಟುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕನಕದಾಸರ ಮುಂಡಿಗೆಗಳಿಗಿಂತ ಮರಂದರದಾಸರು ರಚಿಸಿದ ಒಗಟುಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದವು. ಕನಕದಾಸರ ಮುಂಡಿಗೆಗಳು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಮರಂದರದಾಸರ ಒಗಟುಗಳು ಸಂವಾದದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಶೈಷಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಮರಂದರದಾಸರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣ-ರುಕ್ಖಿಣಿಯರ ಸಂವಾದದ ಮಾತುಗಳನ್ನು. ಕೆಲವೊಂದು ಒಗಟುಗಳು ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ರುಕ್ಖಿಣಿ ನೀಡುವಂತೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಒಗಟುಗಳು ರುಕ್ಖಿಣಿಯಿಂದ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪದ್ದಿರವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಂದರದಾಸರು ಒಗಟುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೆಂಬಂತೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಒಗಟನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

“ಒಬ್ಬನ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ ಒಬ್ಬನ ಬಿಳಿದ್ದೆ
ಒಬ್ಬನ ಕರೆದು ಒಳಗೊಂಡೆನಂದರೆ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೋಪ ಬಲಿದ್ದೆ” ||

ଯାବନ କଟ୍ଟିଦେ ଯାବନ ବିଜ୍ଞିଦେ
ଯାବନ କରେମୁ ବଳଗୋଯ୍ଦୀ ରୁତ୍ତିଣୀ
ହେଲେନୁତ ବୀଶିଦଲଗବ ॥
ଆକଳ କଟ୍ଟିଦେ କରୁବନୁ ବିଜ୍ଞିଦେ
ହାଲମ୍ବୁ କରେମୁ ବଳଗୋଯ୍ଦୀନେଂଦର
ଭାବୀତ ମୁଗୁଳୁନଗେ ନକ୍ଷ୍ଟ ॥”

ଇଲ୍ଲ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରୁତ୍ତିଣୀଯର ନମୁଵେ ସଂବାଦ ନଦେଯମ୍ଭିତ୍ରେ ରୁତ୍ତିଣୀ କେଇଦ ବଗଟିଗେ ମୋକ୍ଷପାଦି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲୁତ୍ତରିମୁଖ
ସଂଦର୍ଭବନ୍ମୁ କେ ବଗଟିନଲ୍ଲୀ କାଳୁତ୍ତେବେ. ବିନଦୁ ଆକଳ, କରୁ, ହାଲୁକରେଯମ ସଂଦର୍ଭବନ୍ମୁ ଗୋଧାଫର୍ଦଲ୍ଲୀ ହେଲେ ଅଦ୍ଦେ
ପରିହାରବନ୍ମୁ ତମ୍ଭୁ ମାତୁଗଳ୍ଲେ ନୀଏମବ ମୁରଂଦରଦାସର ପାଠିତ୍ୟ ବୈତିଷ୍ଟ୍ୟମୋର୍ଦ୍ଦୟ.

ହରିଦାସ ସାହିତ୍ୟଦଲ୍ଲୀ କେଲବେ ଦାଶାର୍ଯ୍ୟର ଜୀବନକାଳର ରଚନଗଳିର ମୁନ୍ଦୁକି ବରେଦରା ବରେଦ ଏଲ୍ଲା ସାହିତ୍ୟ ଜୀବନ
ସମାଜକ୍ଷେତ୍ରରେ ନୀଇଦ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତ କୋଦୁଗୀଯାଗିଦେ. ଦାଶସାହିତ୍ୟଦଲ୍ଲୀ ଜୀବନକାଳର ରଚନଗଳିର
ରଚିତବାଗିରବିମୁଦ୍ରା. ଅଦକ୍ଷାଗି ଦାଶସାହିତ୍ୟଦଲ୍ଲୀ ଅଧିକୁଳିତ ବଗଟିଗଳିରୁ ମୋରତରଲୁ ସଂଶୋଧନଗଳି ନଦେଯବେଳେକିଦେ.
ବୁଦ୍ଧିକୌଣସିତାକୁ ପରିଚେତ୍ତମାତୁପଥର ବଗଟିଗଳିରୁ ଅନିନ୍ତା କାଳଦଲ୍ଲୀଯେ ଦାଶାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗମାଦ୍ୟରୁ ଏବୁଦୁ ନମ୍ଭୁ
କନ୍ତୁଦ ସାହିତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦାଶାର୍ଯ୍ୟର କୋଦୁଗେ ଏବୁଦୁ ଏବୁଦୁ ନମ୍ଭୁ ତିଳସୁତ୍ତଦେ. ଜୀବନକାଳର ଅପରାହ୍ନ କୁରିତୁ ହେବ୍ବିନ
ସଂଶୋଧନଗଳି ନଦେଦାଗ ମାତ୍ର ନମ୍ଭୁ ହରିଦାସ ସାହିତ୍ୟକୁ କୋଦୁଗୀଯ ମହତ୍ଵ ଜୀନ୍ମୁ ହେବ୍ବିତ୍ତଦେ.

ଅଧିକିପଦିଗଳ:

- ସୁନଂଦମ୍ଭୁ. ଆର୍., ଦାଶସାହିତ୍ୟଦଲ୍ଲୀ ଜାନପଦ ଅଂଶଗଳୁ ବିନଦୁ ଅଧ୍ୟୟନ, 1994, ପୁଟ-127.
- ହରିଦାସରତ୍ନଂ ଗୋପାଲଦାସରୁ..(ସଂ) ଶ୍ରୀ ହରିଦାସଭାରତି ମାସପ୍ରତିକେ ସଂମୁଚ୍ଚ-10, 1960, ପୁଟ-259.
- ଅଦେ, ପୁଟ-160.
- ଶ୍ରୀକାଂତ ମୁତ୍ରିକୋଟି.., କନକଦାସର ମୁଂଦିଗଳୁ(ଲେଖନ), ଅଂଶଜାଫଲ ପ୍ରକଟକେ ଗୁରୁଵାର 26/11/2020.
- ହରିଦାସରତ୍ନଂ ଗୋପାଲଦାସରୁ..(ସଂ) ଶ୍ରୀ ହରିଦାସଭାରତି ମାସପ୍ରତିକେ ସଂମୁଚ୍ଚ-10, 1960, ପୁଟ-204.

ଆଧାର ଗ୍ରଂଥଗଳ:

- ବଗଟିଗଳ କୁରିତୁ ଅଂଶଜାଫଲଦଲ୍ଲୀ ଦୋରେତ ମାହିତିଗଳୁ.
- ସୁନଂଦମ୍ଭୁ ଆର୍., ଦାଶସାହିତ୍ୟଦଲ୍ଲୀ ଜାନପଦ ଅଂଶଗଳୁ ବିନଦୁ ଅଧ୍ୟୟନ, ମୁଦ୍ରାରୁ ଏବୁଦୁ ନମ୍ଭୁ ତିଳସୁତ୍ତଦେ ଅଧ୍ୟୟନ ସଂସ୍କ୍ରିତ ମୁଦ୍ରାରୁ, 1994.
- ହରିଦାସରତ୍ନଂ ଗୋପାଲଦାସରୁ.., ଶ୍ରୀ ହରିଦାସ ଭାରତି ମାସପ୍ରତିକେ ସଂମୁଚ୍ଚ-10, 1960.